

opusdei.org

# Ukoronowanie NMP

Podajemy rozważania ks.  
Andrea Mardegana do piątej  
tajemnicy chwalebnej.

22-08-2017

Autor książki "Kontemplować  
Chrystusa oczami Maryi" napisał  
siedem rozważań do każdej  
tajemnicy. Pozycja ta jest pożyteczna,  
aby czerpać z niej pomysły dla  
osobistej codziennej kontemplacji  
tych tajemnic.

Prezentacja tajemnic Chwalebnych

# 1. Wieniec z gwiazd dwunastu

*Potem wielki znak się ukazał na niebie: Niewiasta obleczone w słońce i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu (Ap 12, 1).*

Razem z Kościołem wierzymy niezachwianie, że: „Niepokalana Dziewica, zachowana wolną od wszelkiej skazy winy pierwородnej, dopełniwszy biegu życia ziemskiego z ciałem i duszą wzięta została do chwały niebieskiej i wywyższona przez Pana jako Królowa wszystkiego, aby bardziej upodobniła się do Syna swego, Pana panujących oraz Zwycięzcy grzechu i śmierci” [1].

Maryjo, nasza Matko, jakie piękne jest Twoje życie ukoronowane osiągnięciem celu: upodobniłaś się jeszcze bardziej do Chrystusa, Twojego Syna, poprzez Twoje

Wniebowzięcie i wyniesienie jako Królowej. My, Twoje dzieci. jesteśmy szczęśliwi jako powołani do królowania z Tobą, a by królować,, musimy coraz bardziej jednoczyć się z Chrystusem. Ty jesteś naszą nadzieją, a ponieważ jesteś figurą Kościoła, w Twoim wywyższeniu widzimy obietnicę naszego przyszłego zwycięstwa: „Wreszcie ukoronowana w chwale – jak to widać w ostatniej tajemnicy chwalebnej – jaśnieje Ona jako Królowa aniołów i świętych, antycypacja szczyt rzeczywistości eschatologicznej Kościoła” [2].

Boże, który w Dziewicy Matce dałeś nam wzór utożsamienia się z Boskim Słowem, pomóż nam, otoczonym przez Nią opieką, przejść z radością naszą drogę do nieba.

Przez Chrystusa, Pana naszego.

## 2. Pomnożyłeś radość

*Naród kroczący w cienanościa.ch  
ujrzał światłość wielką; nad  
mieszkańcami kraju mroków światło  
zabłyło. Pomnożyłeś radość,  
zwiększyłeś wesele. Rozradowali się  
przed Tobą, jak się radują we żniwa,  
jak się weselą przy podziale łupu. (...)  
Albowiem Dziecię nam się narodziło,  
Syn został nam dany, na jego barkach  
spoczęła władza. Nazwano Go  
imieniem: Przedziwny Doradca. Bóg  
Mocny, Odwieczny Ojciec, Księżę  
Pokoju. Wielkie będzie jego  
panowanie w pokoju bez granic na  
tronie Dawida i nad jego królestwem,  
które On utwierdzi i umocni prawem i  
sprawiedliwością, odtąd i na wieki.  
Zazdrosna miłość Pana Zastępów tego  
dokona (Iz 9, 1-2. 5-6).*

Królestwo niebieskie, królestwo  
sprawiedliwości i pokoju ma  
Królową, która nosiła w łonie  
Chrystusa Zbawiciela. To Dziewica

Maryja, która swoim „tak” dała początek wypełnieniu się dzieła Odkupienia. Od tej chwili, radość pomnożyła się w Jej życiu.

Zwiastowanie przez anioła, Elżbieta, pasterze, ofiarowanie w świątyni, odnalezienie Jezusa, cud w Kanie, głoszenie królestwa, ustanowienie Eucharystii, poranek Zmartwychwstania.

Wniebowstąpienie Pana pozostawiło Jej wrażenie niespełnienia.

Wiedziała, że pierwsze kroki ma zwrócić ku rodzącemu się Kościołowi. Żyła przez kilka lat nie zwracając na siebie niczyjej uwagi, jak babcia wychowująca wnuczka po przedwczesnej śmierci rodziców.

Wreszcie pomyślała, że może zacząć się modlić jak prorok Symeon.

Pozwól mi odejść w pokoju. Jak Jezus, którego głos słyszała z Krzyża: „Wykonało się!”.

Chciała zjednoczyć się w doskonalszy sposób z Synem i pragnienie tego paschalnego i wiecznego spotkania narastało w Niej w ciszy. Nie oczekiwała niczego więcej niż święci patriarchowie – zjednoczenia z bliskimi. Ale Bóg przygotował dla niej zapowiedź tego, co przewidział dla nas dopiero na końcu czasów.

„Boże, Ty ustanowiłeś Rodzicielkę Twojego Syna naszą Matką i Królową, spraw, abyśmy za jej wstawiennictwem osiągnęli chwałę przygotowaną dla Twoich dzieci w królestwie niebieskim" [3].

Przez Chrystusa, Pana naszego

### **3. Przemożny ogrom Jego mocy**

*[Proszę w nich], aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam ducha mądrości i objawienia w głębszym poznaniu jego*

*samego. [Niech da] wam światłe oczy serca tak, byście wiedzieli, czym jest nadzieja waszego powołania, czym bogactwo chwały jego dziedzictwa wśród świętych i czym przemożny ogrom jego mocy względem nas wierzących – na podstawie działania Jego potęgi i siły. Wykazał On je, gdy wskrzesił Co z martwych i posadził po swojej prawicy na wyżynach niebieskich (Ef 1, 17-20).*

Właśnie Maryja może prosić Ojca, by pozwolił Jej zrozumieć rzeczy wielkie i niewyobrażalne, do których jesteśmy powołani w Chrystusie, ponieważ doświadczyła ich ciałem i duszą oraz została ustanowiona Królową, jak Kościół głosi:

„Dostojna Matka Boga «jednym i tym samym aktem Bożej woli», złączona odwiecznie w tajemniczy sposób z Jezusem Chrystusem, niepokalana w swym poczęciu, w Boskim swym macierzyństwie nienaruszona

dziewica, wielkodusznie  
współdziałająca z Boskim  
Odkupicielem, który odniósł pełny  
triumf nad grzechem i jego następ-  
stwami, osiągnęła wreszcie to jak  
gdyby najwyższe uwieńczenie  
swoich przywilejów przez to, że  
zachowana została od skażenia  
grobowego i tak jak Syn Jej,  
zwyciężywszy śmierć, z ciałem i  
duszą wzięta została do niebieskiej  
chwały, gdzie ma jaśnieć jako  
Królowa po prawicy tego; Syna  
swojego, nieśmiertelnego Króla  
wieków” [4].

Ojcze, który wynosząc Matkę naszą  
Maryję do nieba. uczyniłeś Ją  
Królową świata i naszych dusz.  
udziel nam łaski postępowania  
zawsze według Jej rad, co  
doprowadzi nas de Ciebie.

Przez Chrystusa, Pana naszego.

## 4. Będziesz prześliczną koroną

*Będziesz prześliczną koroną w rękach Pana, królewskim diademem w dłoni twego Boga. Nie będą więcej mówić o tobie «Porzucona», o krainie twe już nie powiedzą «Spustoszona». Raczej cię nazwą «Moje [w niej] upodobanie», a krainę twoją «Poślubiona». Albowiem spodobałaś się Pana i twoja kraina otrzyma męża. Bo jak młodzieniec poślubia dziewczycę, tak twój Budowniczy ciebie poślubi, i jak oblubieniec weseli się oblubienicy; tak Bóg twój tobą się rozraduje (Iz 62, 3-5).*

Maryja, nasza Matka, otwarła drogę dla swoich dzieci. Jest „Bramą niebieską”. Obietnice Pana, które spełniły się w Jej osobie aż do Ukoronowania napełniają nas nadzieją. Odnoszą się również do każdego z nas: Pan obiecuje nam, że jeśli nie oddalimy się od Niego, jeśli

zawsze będziemy do Niego wracać,  
bodzie miał w nas upodobanie,  
będziemy dla Niego radością i będzie  
miał w nas mieszkanie, przeniesie  
nas przez życie aż do ukoronowania  
w raju.

Boże, Ojczy wszechmogący który w  
Maryi Królowej dajesz nam  
niewyczerpane źródło pokoju i  
radości, spraw, abyśmy patrząc na  
Nią i wzywając ją, oddalali od naszej  
duszy wszelki smutek, w pragnieniu  
Twojej przyszłej chwały.

Przez Chrystusa, Pana naszego.

## **5. Przemożne bogactwo jego łaski**

*A Bóg, będąc, bogaty w miłosierdzie,  
przez wielką swą miłość jaką nas  
umiłował, i to nas, umarłych na  
skutek występków, razem z  
Chrystusem przewrócił de życia.  
Łaską bowiem jesteście zbawieni.*

*Razem też wskrzesił i razem posadził  
na wyżynach niebieskich – w  
Chrystusie Jezusie, aby w  
nadchodzących wiekach przemożne  
bogactwo Jego łaski wykazać na  
przykładzie dobroci względem nas, w  
Chrystusie Jezusie (Ef 2. 4-7).*

Maryja idzie do nieba za sprawą  
miłosierdzia Bożego, które chroni ją  
przed wszelkim grzechem,  
pierworodnym i osobistym,  
śmiertelnym i powszednim. Bóg  
koronuje ją za Jej w najwyższym  
stopniu hojną odpowiedź na Jego  
łaskę. My jesteśmy powołani do  
pójścia do nieba ze względu na  
otrzymane przebaczenie.

Nieskończone miłosierdzie Boże,  
czujność oraz troska Maryi, Matki  
miłosierdzia, zaprasza nas do  
podążania za Nią drogą świętości.

Boże w Trójcy Jedyny, który w Twoim  
planie zbawienia z nieskończoną  
mądrością zapragnąłeś, abyśmy po-

wstali do życia w łasce za  
macierzyńskim wstawiennictwem  
Maryi, daj nam ze względu na Jej  
chwałę w niebie wytrwać w życiu  
chrześcijańskim i wydać owoce  
dobrych uczynków.

Przez Chrystusa, Pana naszego.

## **6. Błogosławiona jesteś, córko**

*Błogosławiona jesteś, córko, przez  
Boga Najwyższego, spomiędzy  
wszystkich niewiast na ziemi, i niech  
będzie błogosławiony Pan Bóg,  
Stwórca nieba i ziemi (...). Twoja  
ufność nie zatre się aż na wieki w  
sercach ludzkich wspominających  
moc Boga. Niech to sprawi tobie Bóg,  
abyś była wywyższona na wieki i  
ubogacona w dobrą, bo nie  
szczędziłaś swego życia, gdy naród  
nasz był upokorzony, ale  
przeciwstawiłaś się naszej zagładzie,  
postępując prawą drogą przed  
Bogiem naszym (Jdt 13, 18-20).*

Bóg sprawił, że życie Maryi  
zakończyło się szczęśliwie,  
wywyższył Ją na wieki, ponieważ  
myślała o zbawieniu całego rodzaju  
ludzkiego i nie wahała się ofiarować  
całej swojej egzystencji. Bóg  
ukoronował ją na Królową i święci w  
niebie zanoszą jej hymny pochwalne.

Dziewico Matko, Córo swego Syna,

Korna, a w takiej u aniołów cenie,

Ostojo, w której pokój się poczyrna;

Ty uzacniłaś ludzkie przyrodzenie,

Tak, że Stworzyciel, zszedłszy z  
majestatu,

Nie wzgardził wmieszać się między  
stworzenie.

W Twym łonie miłość zapłonęła  
świata,

A nią rozgrzany i wiecznym pokojem

Obronny wyrósł pąk cudnego kwiatu,

Tyś nam jest światła południowym  
zdrojem;

Ty śmiertelnikom na porze spiekoty

Jesteś nadziei żywiącym napojem.

Pani, tej jesteś mocy i szczodroty,

Ze kto chcąc Łaski do cię się ucieka,

Taki bez skrzydeł waży się na loty[5].

Przez Chrystusa, Pana naszego.

## **7. Dusza moja raduje się w Bogu moim**

*Ogromnie się weselę ,w Panu, dusza  
moja raduje się w Bogu moim, bo  
mnie przyodział w szaty zbawienia,  
okrył mnie płaszczem  
sprawiedliwości, jak oblubieńca, który  
włada zawój, jak oblubienicę stroją  
w swe klejnoty(Iz 61, 10).*

Dzisiaj zabłysnął wielki znak na  
niebie:

Święta Niewiasta w słońce obleczone;

Gwiazdy ją wieńczą, księżyc jasno  
świeci

Pod Jej stopami.

Matko Dziewico, Rodzicielko Boga,

W Tobie zwycięża światło nad  
ciemnością;

W dniu tym wielbimy Twoje  
wyniesienie

Nad wszechświat cały.

Pierwsza po Synu weszłaś w bramy  
nieba

Z duszą i ciałem jaśniejącym łaską;

Odtąd się stałaś drogą najpewniejszą

Do domu Boga.

Synu Maryi, Bracie wszystkich ludzi,

Ty, coś zmartwychwstał w pełni  
człowieczeństwa,

Tobie i Ojcu, i Duchowi Prawdy

Niech będzie chwata. Aamen. [6]

.....

[1] Katechizm Kościoła Katolickiego,  
966

[2] Jan Paweł II, *Rosarium Virginis  
Mariae*, 23.

[3] Modlitwa z jutrzni na święto  
Najświętszej Maryi Panny Królowej .

[4] Pius XII, Konstytucja Apostolska  
*Munificentissimus Deus*, AAS 42  
(1950).

[5] Dante, *Boska Komedia*, Raj,  
XXXIII, 1-15 E. Porębowicz. Por Jan

Paweł II, *Rosarium Virginis Mariae*,  
16.

[6] Hymn z drugich nieszpórów na  
uroczystość Wniebowstąpienia  
Najświętszej Maryi Panny.

.....

pdf | dokument generowany  
automatycznie z [https://  
dev.opusdei.org/pl-pl/article/  
ukoronowanie-nmp/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/ukoronowanie-nmp/) (07-08-2025)